

HAVAL KUTUPHANESİ-4

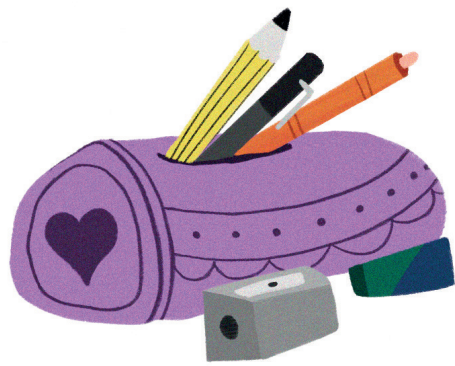
ĠAHAH

ÇATIDAKİ KAHKAHA

Havva Tekin

Yaz nihayet başlamıştı. Okullar kapanmış, oyun sezonu açılmıştı. Hepimiz çok mutluyduk. Annem, okul döneminde yarattığımız telaştan sonra artık biraz dinlenebileceğini söylüyordu. Ağabeyim de ben de bütün dönem sürekli ondan bir şeyler isteyip durmuştuk. **Unuttuğumuz kalem kutumuzu, kahvaltı sandalyesinde bıraktığımız okul kazağımızı, ödevimizin kapak sayfasını bize yetiştirmeye çalışmıştı.** Yaz tatili boyunca bütün bunları düşünmeyecekti. Bunları konuşup güldüğ-

müz bir sabah, İstanbul'daki halam aradı.
Babam bir süre onunla konuştu. **Yüzünden
ve söylediklerinden bir şeylerin ters
gittiğini sezinlemiştik.**

- **Neler oluyor**, dedi annem.

Babam bu sorunun ardından telefonu anneme uzattı. Bu kez kardeşimle ben merak etmeye başladık. Annem de babam gibi tepkiler vererek konuşuyordu. Sık sık **“aaa, yaa, vah vah, tühh”** olanları gibi cümleler kuruyordu. **Gözleri bazen şaşkınca açılıyor**, bazen de kaşları çatılıyordu. Biz iyice endişelenip merak etmeye başlamıştık. Sonunda vedalaşıp telefonu kapattığında gözlerimizi

AAA!

TÜH!

VAH VAH
VAH!

